

BŁYSZCZEĆ (3) *vb impf*

błyszczyć (2), **bliszcząć** (1); błyszcząć *KromRozm II*, *SkarŻyw*; bliszcząć *WysKaz*.

praes 3 sg błyszczysz (2). ◇ *praet 3 sg f* błyszcziała (1).

Sł stp, *Cn brak*, *Linde XVIII w*.

1. Świecić się, lśnić, połyskiwać (2) :

Przen (1) :

Szereg: »lśnić się i błyszcząć«: Włótko to tóymy w bołkich kłyęgach/ lńnyć lye y błófczy z wirzchu/ ále łodłfe we wnątrz *KromRozm II* ov.

a. *O źródłach światła* (1) : owo znieba świátość przyśzłá/ y wśzytki káty oney komorki nápełniłá/ y táa iáłność świátości oney błófczłá/ ifz fercá łtojących wielką boiáźnią przeniknęłá *SkarŻyw* 589.

2. *Wyróżniać się, odcinać się od tła jaskrawością lub jasnością barw; jaśnieć* (1) : Lecź iáko łkoro z miáłtá onego wynidzie/ [...] y łtąd gdy łię náząd obeyźrzy/fráfuie łię/ że ielzće co z miáłtá onego w oczu iego bliśfczy. *WysKaz* 11.

Synonim: 1. lśnić się.

Formacje pochodne cf BŁYSKAĆ.

Cf [BLESZCZEĆ], BŁYSZCZĄCY, BŁYSZCZENIE